

A watercolor illustration of a human face, focusing on the eyes. The eyes are a vibrant green, surrounded by purple and pinkish-red washes. The rest of the face is rendered in soft, blended colors of red, orange, and yellow. The background is white, decorated with numerous small, colorful dots and splatters in shades of blue, purple, red, and yellow. Some thin, vertical lines resembling hair or roots extend from the top of the head.

Henrik Nymann Eriksen

Forvandlet ved at se

Vejen til helliggørelse

HENRIK NYMANN ERIKSEN

Forvandlet ved at se

Vejen til helliggørelse

 CREDO

Indhold

Længsel	7
Længsel	9
Genfødt	15
Frelsens to dimensioner	17
Retfærdiggørelse	19
Genfødelse	30
Forvandling	49
Kaldet til et helligt liv	51
Helliggørelse ved tro	56
Det gamle og det nye menneske	71
Tro og gode gerninger	78
Om at skelne	102

Kamp mod synden	113
Guds opdragelse	134
Efterfølgelse	144
Hellig hverdag	150
At leve ved kilden	157
Kristen karakterdannelse	169
Håb	189
Håb	191
Fuldstændig forvandling	194
Præget af den kommende verden	200
Indfriet længsel	210

Til Troels, Simon og Rasmus med tak for gode indspil
til denne bog og for meget andet.

NGSEL

LÆNGSE

LÆNGSEL

LÆNGSEL

Længsel

Længsel er et vilkår for kristne. Den er ikke lige intens hos alle. Nogle længes ofte og heftigt, andre kun en gang imellem og med moderate følelser. Længslen er heller ikke altid rettet mod det samme. Nogle gange længes vi efter den kommende verden, andre gange mod en stærkere følelse af Jesu nærvær i vores liv. Længslen kan også være efter at ligne Jesus mere. Mere hellig, mere kærlig, mere som ham.

Dette ønske om at vokse i lighed med Jesus har to sider, som følelsesmæssigt har hver sit fortegn. Den første er positiv, nemlig et ønske om at Jesu kærlighed må præge mit liv mere og mere, så jeg bliver en spejling af ham i de relationer, hvor jeg lever mit liv. Til andres gavn og

glæde og til Guds ære. Den anden side ved længslen efter at ligne Jesus er et ønske om, at syndens dominans reduceres i mit liv. Selvom ønsket grundlæggende er positivt, opleves det ofte negativt i form af en frustration over, at egoisme, misundelse, hovmod, begær og andre synder stadig fylder alt for meget i mit liv – selv efter lang tid som en kristen. Længslen efter at ligne Jesus mere er dermed dobbelt: Mere af Jesu sindelag og i takt med det også mindre af syndens magt. Det er denne længsel efter at ligne Jesus mere, som er temaet for bogen, som du nu er begyndt at læse.

Det er ikke underligt, at vi længes efter at blive mere som Jesus. Det er nemlig en del af Guds ønske med os som hans børn. Ligesom en far glæder sig over at genkende nogle af sine positive karaktertræk hos sit barn, og en søn eller datter kan ønske at udvikle et eller flere af sin fars eller mors positive karaktertræk, sådan er det også i vores forhold til Gud. Gud længes efter, at vi skal komme til at ligne ham mere og mere. Det er ikke en betingelse for hans kærlighed, tilgivelse og åbne favn, men en følge. Gud ønsker, at når man møder en kristen, er det i en afledt form også at møde Gud selv i hans kærlig-

hed, barmhjertighed og sandhed. Paulus siger derfor, at »I skal ligne Gud som hans kære børn« (Ef 5,1).

Det er årsagen til, at vi længes efter at blive mere som Jesus. Det ligger i vores DNA som kristne. Det er en del af vores bestemmelse. Derfor længes vi efter at ligne Jesus mere og mere, og derfor frustreres vi over syndens tilstedeværelse i vores liv og længes efter, at dens magt må blive mindre. Vores længsel er i pagt med Guds ønske for os. Og samtidig gælder det for Guds børn, ligesom for alle andre børn, at forældrepræget trænger igennem på forskellig vis, også selvom vi ikke stræber efter det! Denne bog handler derfor i høj grad også om Guds rolle i den proces, som han har sat i gang i enhver kristen, for at vi skal komme til at ligne ham mere.

Det er netop en proces. Den er begyndt, men afsluttes ikke på denne side af vores grav eller Jesu genkomst. Vi har også et navn for processen, nemlig helliggørelse. Gud er hellig, vi er hellige over for ham i Kristus, og Gud arbejder på, at hans børn skal vokse i hellighed, så vi afspejler ham mere og mere i vores hverdagsliv mellem andre mennesker. I den helliggørelsesproces, som Gud har sat i gang og driver frem i vores liv, spiller vi også selv

en rolle, men hvordan? Vi vil på de følgende sider prøve at forstå forholdet mellem Guds forvandlende aktivitet i helliggørelse og vores aktive rolle. Vi kommer nemlig let til at misforstå forholdet mellem det, Gud gør, og det, vi selv gør i helliggørelsen. Vi skal nemlig ende med at blive Guds trællebørn, når vi nu er hans frie børn.

Skal vi forstå helliggørelsens forvandlingsproces rigtigt, må vi begynde med begyndelsen, og det er, hvad det betyder at blive og være en kristen. Det er nemlig her, kimen til vores længsel efter at ligne Jesus bliver lagt. Det er her, helliggørelsen begynder.

GENFØD

GENFØD

GENFØDT

GENFØDT

Frelsens to dimensioner

Kristen er enhver, som er døbt til at tilhøre Jesus Kristus og tror på ham. I dåben og ved troen på Jesus giver Gud os frelsens gaver, som først og fremmest er syndernes forladelse, barneret hos Gud, Helligånden og det evige liv. Ser vi nærmere efter i Det Nye Testamente (NT), beskrives frelsen i to grundlæggende kategorier, som begge er meget vigtige, når vi skal forstå helliggørelsen. Den ene kategori er *juridisk* og beskriver frelsen som en frifindelsesdom i retssalen. Vi kalder denne dimension i frelsen for retfærdiggørelse. Den anden kategori er *organisk* og beskriver frelsen som et nyt liv. Vi kalder denne di-

mension i frelsen for genfødselse. Begge udtrykker noget grundlæggende ved frelsen, og begge hører med i forståelsen af helliggørelsens proces.

Frelsens gaver udgør en bred vifte af dimensioner, som skal udfoldes i deres egen ret, men som overordnede kategorier, mener jeg, at det er gavnligt at samle dem i to, nemlig de juridiske og organiske aspekter i frelsen.

Hvis vi *kun* betragter frelsen i den juridiske kategori ender helliggørelsen let i passivitet – for vi skal og kan jo intet gøre for at blive frelst! Modsat hvis frelsen *kun* opfattes organisk som et nyt liv, der skal vokse og gro, så ender helliggørelsen let med at blive et uholdbart grundlag for vores vished om at være Guds børn. For vi skal jo forvandles, og hvornår er jeg forvandlet godt nok til at kunne være helt tryk ved, at Gud har taget imod mig?

Helliggørelsens udgangspunkt og fundament er derfor begge dimensioner i frelsen, både den *juridiske* retfærdiggørelse og den *organiske* nyskabelse.

Retfærdiggørelse

Retfærdiggørelse er at blive erklæret retfærdig i en rets-sag, hvor vi er skyldige. For at forstå frelse som retfærdiggørelse, skal vi gøre os klart, at alle mennesker er syndere og dermed skyldige over for Gud. Men hvad vil det sige at være en synder?

Hvad vil det sige at være en synder?

Hvad det vil sige at være en synder, forstår vi bedst ved at begynde med begyndelsen. Mennesket er skabt af Gud som den fornemste skabning i hans verden. Vi er skabt »i Guds billede« til at ligne Gud. Det betyder, at mennesket har en storhed og skønhed fra begyndelsen. Bibelen kalder det ligefrem for, at vi er skabt med en herlighed

fra Gud (Rom 3,23). Det inderste i denne herlighed er, at vi på enestående måde kan stå i en personlig relation til vores skaber.

Menneskene valgte oprøret mod Gud, da Adam og Eva spiste af træet, som Gud havde forbudt dem at spise af. Dette oprør gjorde menneskene til syndere. Den vigtigste konsekvens var, at tilliden til Gud gik i stykker. Adam og Eva gemte sig for Gud. Menneskene mistede troen på, at Gud er god og vil os det godt, og i stedet begyndte vi at tro på alt muligt andet – først og fremmest os selv. Jesus definerer synd på denne måde: »Om synd, at de ikke tror på mig« (Joh 16,9). Denne brudte tillid til Gud bredte sig som gift til alle vores andre relationer. Det har fået en lang række negative nedslag: Egoisme, misundelse, bagtalelse, griskhed, misbrug af andre til egen fordel, løgn og uærlighed m.m. Det er bivirkninger af selve grundskaden.

De ti bud afspejler denne forståelse af mennesket som en synder. I det første bud står der: »Du må ikke have andre guder end mig« (2 Mos 20,3). Det handler om, hvad og hvem vi sætter vores tro og tillid til og dermed om vores grundlæggende forhold til Gud. De andre bud,

som følger efter, vedrører virkningerne i vores relationer f.eks. i form af konflikter i familier, vold, seksuel utroskab, tyveri, løgn og sladder.

Synd kan også beskrives som fravær af kærlighed. Gud er kærlighed, og Jesus sammenfatter hele Guds lov i det dobbelte kærlighedsbud: Du skal elske Gud af hele dit hjerte og din næste som sig selv. I sin kerne er synden dermed fravær af kærlighed både i relation til vores skaber og i relationerne til vores medmennesker.

Jesus taler også om synd i bjergprædikenen. Han tager udgangspunkt i de ti bud, men går et spadestik dybere end de ydre handlinger. Han siger f.eks. at vrede mod en bror er synd mod det femte bud, der siger, at vi ikke må begå drab (Matt 5,21-22). Vores motiver, følelser og tanker er ikke toldfrie, men udtryk for hvor synden kommer fra. Synden kommer nemlig fra hjertet, siger Jesus: »For indefra, fra menneskenes hjerte, kommer de onde tanker, utugt, tyveri, mord, ægteskabsbrud, griskhed, ondskab, svig, umådehold, misundelse, bespottelse, hovmod, tåbelighed. Alt dette onde kommer indefra og gør et menneske urent« (Mark 7,21-23).